

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1923 - Ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Ισμέτ Ινονού, με κοινή δήλωσή τους, ανακοινώνουν ότι επήλθε συμφωνία εφ' όλων των εκκρεμών ζητημάτων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

1960 - Η Ιταλία αντιδρά στην προοπτική εισόδου της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

1974 - Η Δυτική Γερμανία κερδίζει το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA.

2005 - Τετραπλή βομβιστική ενέργεια στον υπόγειο σιδηρόδρομο και σε αστικό λεωφορείο του Λονδίνου, που αποδίδεται σε εξτρεμιστική ισλαμική οργάνωση, προκαλεί τον θάνατο 56 ανθρώπων και τον τραυματισμό περίπου επτακοσίων.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1901 - Βιττόριο ντε Σίκα, Ιταλός σκηνοθέτης

1936 - Νίκος Ξυλούρης, τραγουδιστής

1940 - Ρίνγκο Σταρ, Άγγλος μουσικός (The Beatles)

1941 - Γεώργιος Σουφλιάς, πολιτικός

ΘΑΝΑΤΟΙ

1870 - Γεώργιος Λασσάνης, λόγιος και πολιτικός

1873 - Αναστάσιος Πολυζωίδης, δικαστικός

1922 - Ιωάννης Σβορώνος, νομισματολόγος

1930 - Άρθουρ Κόναν Ντούλ, Σκωτσέζος συγγραφέας

1942 - Θωμάς Ξενάκης, γυμναστής

1965 - Άγγελος Μπουρόπουλος, δικαστικός

1967 - Σταμάτης Μερκούρης, πολιτικός

1972 - Αθηνάγορας, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

1981 - Σταμάτης Μανούσης, πολιτικός

2006 - Μεθόδιος Φούγιας, μητροπολίτης

2014 - Αλφρέδο Ντι Στέφανο, Αργεντινός ποδοσφαιριστής και προπονητής

Πατριάρχης Αθηναγόρας

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Αθηνάγορας (6 Απριλίου 1886 - 7 Ιουλίου 1972) γεννήθηκε στα Τσαρπλιανά (σημερινό Βασιλικό) της Ηπείρου, που εκείνη την περίοδο ακόμα αποτελούσε έδαφος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, και το κοσμικό του όνομα ήταν Αριστοκλής Δημήτριος Σπύρου.

Το 1903 εισήχθη στη Θεολογική Σχολή Χάλκης. Το 1910, έλαβε το πτυχίο του στη θεολογία, εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε διάκονος. Τον Δεκέμβριο του 1922, επί επαναστατικής κυβέρνησης Ν. Πλαστήρα, και ενώ ακόμα ήταν διάκονος, χειροτονήθηκε επίσκοπος και Μητροπολίτης Κέρκυρας. Το 1930, ορίστηκε από την Ιερά Πατριαρχική Σύνοδο Αρχιεπίσκοπος Βορείου και της Νοτίου Αμερικής και χρημάτισε σε αυτή τη θέση μέχρι το 1948. Κατά τη διάρκεια της εκεί θητείας του κατόρθωσε να ενώσει τις διαιρεμένες από τον εθνικό διχασμό κοινότητες, έδωσε ιδιαίτερο βάρος στην ανέγερση ναών και σχολείων και ίδρυσε την ελληνορθόδοξη σχολή θεολογίας του Τιμίου Σταυρού στη Βοστώνη.

Κατά τη διάρκεια της αρχιεπισκοπίας του στις ΗΠΑ ο Αθηνάγορας είχε καλλιεργήσει στενές σχέσεις με κορυφαίες προσωπικότητες της χώρας όπως με το προεδρικό ζεύγος Φραγκλίνου και Ελεονώρας Ρούζβελτ και περισσότερο ιδιαίτερα με τον πρόεδρο Χάρρυ Τρούμαν.

Μετά τη δρομολογημένη εκτεσσάρων κυβερνήσεων «παραίτηση» του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Μαξίμου Ε΄, στις 18 Οκτωβρίου του 1948, και ειδικότερα μετά από πίεση

των ΗΠΑ προς την τουρκική κυβέρνηση, ο Αθηνάγορας εξελέγη Πατριάρχης, στις 1 Νοεμβρίου του 1948, ως Αθηνάγορας Α΄. Ήταν ο πρώτος Πατριάρχης που εξελέγη χωρίς να έχει προηγουμένως την τουρκική υπηκοότητα, μετά την εφαρμογή του τουρκικού νόμου - διατάγματος 1092 του έτους 1923. Έτσι του αναγνωρίστηκε η τουρκική υπηκοότητα και του δόθηκε τουρκικό διαβατήριο, από το Νομάρχη Κωνσταντινουπόλης στο αεροδρόμιο, κατά την άφιξή του, με το σκεπτικό ότι είχε γεννηθεί στο έδαφος της πρώην Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, δεδομένου ότι η γενέτειρά του απελευθερώθηκε μετά τη γέννησή του, το 1912.

Στις 1 Νοεμβρίου του 1948 συγκλήθηκε η Ενδημούσα Σύνοδος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως αποτελούμενη από 17 αρχιερείς και ο Αθηνάγορας εκλέχθηκε κατά τη δεύτερη ψηφοφορία.

Στις 26 Ιανουαρίου 1949, περί τις μεσημβρινές ώρες το προσωπικό αεροσκάφος του Χάρρυ Τρούμαν τροχοδρομούσε στο αεροδρόμιο της Κωνσταντινουπόλης μεταφέροντας τον νεοεκλεγέντα Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηνάγορα τον Α΄ τον οποίον και συνόδευε ο ιδιαίτερος υπασπιστής του Τρούμαν συνταγματάρχης Τσαρλς Μάρα. Διερχόμενο προηγουμένως το αεροσκάφος πάνω από τον ελληνικό εναέριο χώρο ανταλλάχθηκαν χαιρετισμοί μεταξύ Βασιλέως Παύλου και Πατριάρχη.

Γενικά ο Αθηνάγορας Α΄ δραστηριοποιήθηκε στην οικουμενική κίνηση, επιδιώκοντας να καθιερώσει τις καλύτερες σχέσεις μεταξύ των Χριστιανών. Ίσως η πιο ξεχωριστή στιγμή

ήταν η συνάντησή του με τον Πάπα Παύλο ΣΤ΄ στην Ιερουσαλήμ το 1964, η οποία οδήγησε στην αμοιβαία άρση των αναθεμάτων που είχαν χωρίσει τους ορθόδοξους και ρωμαιοκαθολικούς Χριστιανούς από το Σχίσμα του 1054. Αυτή η συμβολική χειρονομία άνοιξε τη δυνατότητα του αυθεντικού διαλόγου μεταξύ των Ορθόδοξων και Ρωμαιοκαθολικών για πρώτη φορά μετά από αιώνες.

Επί της Πατριαρχίας του οργανώθηκαν πληρέστερα οι ορθόδοξες παροικίες εξωτερικού, με την ανύψωση των Μητροπόλεων Θυατείρων (Δυτικής Ευρώπης) και Αυστραλίας σε Αρχιεπισκοπές, πλαισιώνοντάς τις με βοηθούς επισκόπους. Επίσης ενισχύθηκε η συνεργασία με το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, με το διορισμό μόνιμου αντιπροσώπου στην έδρα του Οργανισμού αυτού στη Γενεύη. Το 1959 επισκέφθηκε τα πρεσβυγενή πατριαρχεία της Μέσης Ανατολής (Αντιοχείας, Ιεροσολύμων και Αλεξανδρείας) και ανέλαβε τη προσπάθεια συγκρότησης πανορθόδοξου συνεδρίου στη Ρόδο το 1961. Παρά το κύρος και τη διεθνή αναγνώριση που απέκτησε το Πατριαρχείο επί πατριαρχίας του Αθηνάγορα, αυτή συνδυάστηκε με τα θλιβερά γεγονότα της 6ης και 7ης Σεπτεμβρίου 1955, τα λεγόμενα Σεπτεμβριανά, όταν κατευθυνόμενος «άνωθεν», όπως αποδείχθηκε στη δίκη του Αντάν Μεντερές το 1961, τουρκικός όχλος επέδραμε κατά των ελληνικών καταστημάτων, οικιών και εκκλησιών προβαίνοντας σε εκτεταμένες καταστροφές και λεηλασίες. Ο πατριάρχης Αθηνάγορας πέθανε στις 7 Ιουλίου 1972.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η Ευρώπη αλλάζει. Εμείς;

Τα μηνύματα υπάρχουν εδώ και καιρό. Μετά τις γερμανικές εκλογές η Ευρωπαϊκή Ένωση θα βρεθεί μπροστά σε κρίσιμες αλλαγές, που μπορεί να αλλάξουν άρδην τα σημερινά δεδομένα.

Τόσο η Άνγκελα Μέρκελ όσο και ο Εμμανουέλ Μακρόν δεν χάνουν ευκαιρία για να δηλώσουν ότι σχεδιάζουν από κοινού την αναμόρφωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, αλλά και τη διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής.

Η δήλωση της γερμανίδας καγκελάριου ότι συζητά ανοικτά πλέον τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου που θα υποκαταστήσει

την παρουσία του ΔΝΤ στη γηραιά ήπειρο, αποτελεί μια σαφή ένδειξη των προθέσεων τους.

Μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να κατατράχεται με το ρόλο και τις απαιτήσεις του ΔΝΤ αλλά οι ευρωπαίοι ηγέτες είναι ένα βήμα, τουλάχιστον, μπροστά διαμορφώνοντας συνθήκες που εμείς αδυνατούμε να παρακολουθήσουμε.

Γιατί το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο όταν δημιουργηθεί δεν πρόκειται να είναι ούτε ελαστικότερο, ούτε πιο φιλικό διακείμενο στις όποιες δικές μας απαιτήσεις.

Το ξεκαθάρισε άλλωστε από την πρώτη στιγμή η κυρία Μέρκελ δηλώνοντας

ότι η δημιουργία του θα εξαρτηθεί από «σαφή, σκληρά κριτήρια». Με άλλα λόγια μην περιμένετε ένα Ταμείο που θα μοιράζει λεφτά χωρίς υποχρεώσεις και χωρίς ξεκάθαρες δεσμεύσεις.

Οι όποιες, αναπόφευκτες από ότι φαίνεται, αλλαγές στην ευρωπαϊκή πολιτική θα προσφέρουν κατά πάσα πιθανότητα και σημαντικές ευκαιρίες στις χώρες που θα μπορούν να τις παρακολουθήσουν.

Οι ηγέτες και οι κυβερνήσεις που αντιλαμβάνονται δηλαδή το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον θα μπορούν και να προσδοκούν συγκεκριμένα οφέλη από αυτές τις αλλαγές.

Όσοι εξακολουθούν να θεωρούν την Ευρώπη ως εχθρό, ως αντίπαλο, ως άντρο του νεοφιλελευθερισμού, όπως πιστεύει η πλειοψηφία της ηγεσίας του Σύριζα, κινδυνεύουν να βλέπουν το τρένο να περνά ως θεατές.

Δύο χρόνια μετά το τραγικό δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου του 2015 ο πρωθυπουργός και η ηγεσία του Σύριζα πρέπει να αποφασίσουν επιτέλους αν πιστεύουν το δρόμο που τελικά ακολούθησαν κάτω από το βάρος του αδιεξόδου που είχαν οδηγήσει τη χώρα.

Δεν μπορούν να πατάνε μονίμως σε δύο βάρκες παίζοντας με τις τύχες όλων μας.